

[Jens Thoff]

stem, er den type usandheder og bedrag, som var en forudsætning for EF-pakkeafstemningen, en medvirkende årsag.

Stavad (S):

Skatteministeren brugte megen tid på mine indledende bemærkninger, men jeg er da glad for, at skatteministeren sluttede med at være glad. Det kan vi så være i fællesskab.

Skatteministeren spørger, hvad jeg ville have gjort, og hvorfor jeg er utilfreds med den aftale, man har lavet. Jeg er ked af den aftale, regeringen har lavet, fordi jeg tror, at den selv med det, vi gør her, sandsynligvis vil forstærke grænsehandelsproblemet. Det er meget ubehageligt i forhold til det provenumæssige for de offentlige kasser, men så sandelig også for en meget stor del af de handlende længere oppe i Jylland. Derfor synes jeg egentlig også, at skatteministeren burde være bekymret.

Skatteministeren siger så: Jamen det er jo en undtagelsesbestemmelse, vi har i 2-døgns-reglen. Det er jeg enig i, men det, der er problemet her, er, at man med hensyn til noget, der ikke er en undtagelsesbestemmelse, er gået ind på nogle meget væsentlige ændringer i rejsegodsdirektivet.

Skatteministeren spørger, om jeg havde troet på, at vi kunne opretholde den 275 kr.s-regel, vi lavede. Det kan være, at det er naivt, at jeg har troet på oplysninger, jeg har fået fra regeringen, for vi interesserede os faktisk en hel del for, om vi kunne gennemføre en sådan regel og have fast grund under fødderne. Jeg mener, vi havde både Justitsministeriet og alt muligt andet godtfolk blandet ind i det, og vi fik meget sikre vurderinger fra regeringen om, at den regel var i overensstemmelse med rejsegodsdirektivet. Det havde ikke noget med rejsegodsdirektivet at gøre, at man slæbte et køleskab eller et farvefjernsyn eller noget andet over grænsen. Men jeg har måske været naiv, fordi jeg har troet på de oplysninger, regeringen gav os.

Men det, jeg synes gør oplysningerne yderligere problematiske, er, at man samtidig har accepteret en mere end 20 pct.s forhøjelse af beløbsgrænsen.

Og når skatteministeren i det hele taget mener, at det er noget underligt noget, at Socialdemokraterne ikke uforbeholdt tilslutter sig denne harmonisering, kan jeg da huske den forargelse, der var i regeringspartierne, da Social-

demokratiet indrykkede en annonce i forbindelse med EF-pakkediskussionen, hvori vi sagde, at det kunne risikere at komme til at koste os mange milliarder kroner på afgiftssiden. Man sagde, at det havde intet som helst med den sag at gøre, og statsministeren indkaldte til pressemøde, som jeg husker det, og mente, at det var en fuldstændig urimelig måde, vi argumenterede på.

Men situationen er altså, at vi står med et fait accompli, som vi vil forholde os til. Derfor siger Socialdemokratiet, at vi må medvirke til i hvert fald at formindske grænsehandelsproblemet mest muligt. Og derfor har vi givet tilslutning til en positiv udvalgsbehandling for at sørge for at få det bedst mulige ud af det af hensyn til de handlende, af hensyn til provenuet i den danske statskasse.

Glistrup (FP):

Når de to socialistiske ordførere i de seneste indlæg lader debatten munde ud i, at man har sådan troet på, hvad den borgerlige regering har forsikret om ved EF-pakkeafstemningen om ændring af rejsegodsting og andre forhold, og at det er derfor, dette problem skal ind i et almindeligt tilbageskuende partipolitisk slagsmål, synes jeg nok, der er grund til at understrege noget. Vi har alle sammen, alle 5 millioner danskere, lige fra i hvert fald sommeren 1972 vidst, at vi på dette område med forskellige afgiftssatser i Danmark og Vesttyskland og de andre EF-partnerlande bevægede os på særdeles tynd is, og vi har alle sammen vidst, at på et eller andet tidspunkt ville det bryde.

Nu er det altså sådan, at en del er bristet ved den aftale, økonomiministeren indgik for en måneds tid siden nede i Bruxelles. Vi kan selvfølgelig godt begynde at mundhugges frem og tilbage, om vi tror, at økonomiministeren ved at føre en anden forhandlingsstrategi eller ved at overlade til statsministeren nede på Rhodos at se at nå frem til et resultat kunne have trukket pinen noget mere i langdrag, eller om økonomiministeren opnåede det, der var bedst opnåeligt. Det er en uforpligtende diskussion, som ingen aner hvad resultatet vil blive af.

Det, der er kernen i det, er, at vi hele tiden har vidst, at vi skal have vort afgiftsniveau ganske kraftigt tilnærmet til EF-middel. Disse småting med videomaskiner og mikroovne, og hvad der nu ellers er tale om, er kun nogle alde-